

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA nr. 159
din 24.02.2016

Dosar nr: 604/2015

Petiția nr: 6638/14.10.2015

Petenti:

Reclamat: Ministerul Tineretului și Sportului

Obiect: Neacordarea indemnizației de merit

I. Numele, domiciliul și sediul părților

I. 1. Numele și sediul petenților

1.1.1.

I.2. Numele și sediul părților reclamate

1.2.1. Ministerul Tineretului și Sportului, reprezentat prin ministru, instituție cu sediul în București, str. Vasile Conta, nr. 16, Sector 2

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin sesizarea făcută, petenta sesizează cu privire la acordarea diferențiată a indemnizației de merit.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin **adresa nr. 6638/29.10.2015** a fost citată petenta. Partea reclamată a fost citată prin adresa nr. 6975/29.10.2015, fiind stabilit termen pentru data de 10.11.2015.

3.3. A fost prezentă petenta, fiind invocată în ședința de audieri, din oficiu, excepția de necompetență pe interpretare și aplicare lege precum și excepția de necompetență cu privire la săvârșirea unor eventuale abuzuri.

3.4. Prin adresa nr.4654/04.12.2015, au fost transmise părții reclamate, înscrisurile depuse de către petentă.

3.5. Partea reclamată a formulat un punct de vedere formulat un punct de vedere înregistrat sub nr. 7932/15.12.2015.

3.6. Punctul de vedere al părții reclamate a fost comunicat petentei prin adresa nr. 8072/21.12.2015.

3.7. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentei

4.1.1. Prin petiția formulată, petenta arată faptul că există un tratament diferențiat al sportivilor campioni mondiali, vicecampioni mondiali și medaliați cu bronz, întrucât unii dintre aceștia beneficiază de rentă viageră iar unii nu beneficiază de drepturile acestea, printre aceștia numărându-se și petenta.

4.1.2. Petenta arată faptul este reprezentantă a lotului de seniori, nu a fost niciodată rezervă în anii de activitate, maestru internațional în sport din anul 1982, obținând o medalie de aur cu reprezentativa României la popice, 2 medalii de argint la perechi și individual, 2 medalii de bronz cu echipa României, 3 medalii de aur și una de argint la Cupa Campionilor Europeni. Petenta atașează și recomandarea Federației Române de Popice.

4.1.3. Cu toate acestea, petenta este pensionată având o pensie infimă, cu o serie de afecțiuni medicale serioase, care necesită tratament.

4.1.4. A depus dosarul în vederea primirii indemnizației de merit de la partea reclamată din anul 2013, neprimind nici un răspuns. Din dialogurile purtate cu persoana care se ocupă efectiv de aceste dosare a reieșit că petenta ar putea să primească indemnizație doar înlocuind un alt beneficiar din listă, fiind necesar ca acesta să fie sportiv, fiind în așteptare 50 de sportivi.

4.1.5. În ultimii ani, au avut prioritate antrenori de cluburi sportive în detrimentul sportivilor medaliați la Olimpiade și campionate mondiale. Mai mult, printr-un ordin al ministrului au prioritate persoanele peste 70 de ani, fiind însă creată o situație de inechitate față de sportivii care au reprezentat țara în competiții internaționale.

4.1.6. Petenta și-a susținut petiția în ședința de audieri exeplicând faptul că în ultimii ani an au apărut ca beneficiari ai indemnizației mai multe persoane care nu ar fi fost îndrituite la aceasta: fie că nu dețineau numărul de medalii necesare, fie că nu îndeplineau condițiile de vârstă.

4.1.7. Sportul practicat de către petentă nu este un sport olimpic având întâietate olimpicii la obținerea indemnizației. Petenta mai arată că erau 6 locuri vacante în 2013, 4 locuri fiind ocupate în anul 2014. Petenta arată că în prezent ar fi 3 locuri vacante.

4.2. Susținerile părții reclamate

4.2.1. Prin concluziile scrise formulate, partea reclamată arată faptul că solicită respingerea petiției formulate, pentru următoarele motive.

4.2.2. Se arată faptul că aspectele evidențiate în petiție nu sunt întemeiate pe dispozițiile HG nr. 859/2003 privind aplicarea normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit și a Regulamentului de funcționare a Comisiei Naționale pentru acordarea indemnizațiilor de merit.

4.2.3. Afirmațiile petentei privind prioritizarea persoanelor care primesc indemnizația de merit sunt fundamentate pe o interpretare eronată a dispozițiilor legale care reglementează acordarea indemnizației de merit, procedură reglementată de Legea nr. 11/2002 și dispozițiile HG nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002.

4.2.4. Indemnizația de merit se instituie pentru realizări deosebite și pentru recompensarea unor activități de notorietate, acordate prin propuneri întocmite anula de către Ministerul Tineretului și Sportului. S-a reglementat faptul că numărul total de indemnizații de merit este de 1650, Ministerul Tineretului și Sportului beneficiind de un număr de 115 locuri.

4.2.5. Cele 115 locuri sunt împărțite pe 5 categorii prin raportare la dispozițiile HG nr. 859/2003, art. 17, alin. 1.

4.2.6. Fiecare persoană care se consideră îndreptățită să beneficieze de indemnizație se va adresa părții reclamate cu o cerere însoțită de documentele justificative, dosarul urmând a fi analizat de Subcomisia pentru indemnizații de merit constituită la nivelul ministerului care poate dispune admiterea respectiv respingerea cererii.

4.2.7. Ulterior admiterii cererii și vacantării unui loc, membrii subcomisiei se întrunesc în ședință și votează, în funcție de categoria locului vacantat una dintre persoanele care îndeplinesc criteriile dispuse de art. 18 din HG 859/2003, nominalizând un beneficiar al indemnizației de merit, nominalizare transmisă la Comisia Națională.

4.2.8. Apreciază faptul că petenta nu a fost discriminată, în cazul sportivilor fiind aplicabile dispozițiile art. 18, alin. 1 lit. a din HG 859/2003 solicitând respingerea petiției ca nefondată.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, precum și de susținerile părților, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.

5.2. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.3. Având în vedere obiectul petiției formulate, „...*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 137/2000, republicată.; Excepția de necompetență poate fi ridicată de reclamat sau de membrii Colegiului director și în cursul soluționării petiției,.....*”.

5.4. În urma analizării conținutului memoriului s-a putut constata că petenta face referire la prevederile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit și a prevederilor H.G. nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a legii. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul urmează a admite excepția de **necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, excepție invocată din oficiu.**

5.5. Colegiul Director al C.N.C.D. nu analizează modul de stabilire *sui generis* a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane în mod diferit față de alte persoane ori categorii, precum și modul de reglementare de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.6. În acest sens, s-a pronunțat și Curtea Constituțională statuând că, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ (C.N.C.D.) de a interfera în competențele legislativului, dar și în competențele Curții Constituționale (Curtea Constituțională prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 statuând că, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000), Cu privire la eventualele dispoziții discriminatorii cuprinse în Legea nr. 263/2010 privind regimul unitar de pensii publice, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut prin jurisprudența sa faptul că **Dispozițiile unei legi, reclamate ca având efect discriminatoriu, nu pot face, prin ele însele, obiectul unei sesizări întemeiate pe O.G. nr. 137/2000, ci doar al unei excepții de neconstituționalitate în a cărei soluționare Curtea Constituțională are atribuții exclusive, conform art. 146 lit. d din Constituția României. I.C.C.J. (Secția de contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 828 din 16 februarie 2008).**

5.7. Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată nici cu privire la săvârșirea unor abuzuri.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență a C.N.C.D. cu privire la obiectul petiției, invocată din oficiu de către Consiliu, în conformitate cu O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare;
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

Data redactării: 03.03.2016

M/R – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

